

et andet sted hen og øver de pågældende delmål.

Spm. nr. S 361

Til miljø- og energiministeren (3/11 99) af:

Karen Rønde (V):

»Hvis lov om fremme af energi- og vandbesparelser i bygninger fra 1996 også gælder for offentlige bygninger, hvordan finder den anvendelse i praksis, hvem foretager den årlige gennemgang, hvilken udgift er forbundet hermed for det offentlige og hvad skønnes besparelsen at være?«

Svar (15/11 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Lov om fremme af energi- og vandbesparelser i bygninger erstatter dels den tidligere varmekonsulentordning for store bygninger og dels varmesynsloven. Den gælder som udgangspunkt alle bygninger, og dermed også for offentlige bygninger. I følge loven skal alle bygninger med et areal på mere end 1.500 m² energimærkes mv. en gang om året. Bygninger under 1.500 m² skal kun energimærkes ved salg.

Energiledelsesordningen for store ejendomme omfatter ejendomme på 1.500 m² og derover. En gang årligt skal en registreret energiledelseskonsulent i dialog med ejendommens energiansvarlige og ejendommens ejer gennemgå ejendommen, og vurdere bygningens energimæssige tilstand og installationernes driftstilstand. Konsulenten udfærdiger på det grundlag et energimærke for ejendommen på baggrund af det registrerede forbrug af varme, elektricitet og vand. Dertil udarbejdes en handlingsorienteret energiplan for ejendommen, der indeholder de mest rentable forslag til ressourcebesparende tiltag.

Den registrerede energiledelseskonsulent er typisk en rådgivende ingeniør, der har gennemgået en særlig uddannelse med afsluttende prøve og hvis virke som konsulent er dækket af en professionel ansvarsforsikring. Det er muligt for store ejendommejere inden for reglerne at løse forpligtigelsen ved at ansætte en intern registreret energiledelseskonsulent, der opfylder de

samme kvalifikationskrav. I så fald er der ikke krav om professionel ansvarsforsikring.

Honoraret for energimærkningen er principielt det samme for offentlige bygninger og for private bygninger. Honorarerne er reguleret i bekendtgørelse nr. 718 af 14. september 1999 om honorarer og ansvarsforsikring for energimærkning af bygninger. Honorarerne for energiledelse afhænger bl.a. af størrelsen på bygning og af bygningens anvendelse. For erhvervsbygninger under 5.000 m² og boligbygninger under 10.000 m² er der fastsat et maksimumshonorar. For bygninger under 5.000 m², der anvendes til kontor mv., må honoraret excl. moms således for den obligatoriske energimærkning ikke overstige 3.250 kr. med et tillæg på 75 øre pr. m². Maksimumsprisen for en kontorbygning på 3.000 m² vil derfor være 5.500 kr. excl. moms.

Den konsulentydelse, der betales for, leveres i fri konkurrence blandt de firmaer der tilbyder ydelsen til husejerne. Reglerne for honorarets størrelse fastsætter alene den øvre grænse for honorarets størrelse, og det forventes at den fri konkurrence vil medvirke til, at honoraret tilpasses den faktiske ydelse i de enkelte sager.

Den opnåede besparelse varierer efter hvilke af anvisningerne i energimærkets handlingsplan der følges af husejeren. Allerede ved en opnået besparelse på 1 % om året vil udgifterne til energimærket normalt være dækket ind. Det vurderes imidlertid, at de forslag, der stilles i handlingsplanen til fremme af mere energiøkonomisk drift og til gennemførelse af rentable energibesparende forbedringer, vil kunne medføre væsentligt større besparelser på udgifterne til ressourceforbruget.

Det bemærkes at energiledelsesordningen vil blive evalueret i løbet af år 2000.

Spm. nr. S 362

Til miljø- og energiministeren (3/11 99) af:

Karen Rønde (V):

»Finder ministeren det hensigtsmæssigt, at et firma, der er påtvunget energimærkningsordningen, og som resultat heraf slukker edb-maskiner i frokostpausen og opnår en besparelse på 800 kr., har en udgift på over 5.000 kr. for at få foretaget energiundersøgelsen i henhold til loven?«